

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36 Fylke: Buskerud
 Tilleggsspørsmålnr. Herad: Ådal
 Emne: Bygdelag: Viker vestside
 Oppskr. av: Knut Rundhaug Gard:
 (adresse): Ringen i Ådal. G.nr. Br.nr.

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.
 B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

De svar som fremkommer på disse sider har Knut Rundhaug (etter oppdrag fra undertegnende) innhentet av disse:

Karoline Vikermoen. født 25/4-1869. husmor

Gunhild Marie Smerud. født 14/4-1867. husmor

Fredrik Torstenrud. født 28/1-1873. *Sørbr.*

Alle disse er født og oppvokset i Viker (og på Viker vestside) Karoline Vikermoen var også i årrekker kokke i alle større tilstelninger (gjestebud) i Viker, og skulle således sitte inne med førstehåndskjennskap til disse spørsmål.

Alle disses adresse er: Ringen i Ådal.

Slutlig vil jeg tilføie at sommersesongen (med alt dermed følgende arbeide) neppe tilsier at jeg kan legge nevneverdig arbeide på dette arbeide de første måneder.

Sperillen Ådal den 15/6-1963

Erbödigt

Thore Thorsen

Helsing, fakter og afferd.

1. Har nok sett at folk uttrykker „Nei“ ved å ryste på hodet eller slå ut med banda.
2. Til nå er det endda skikk å hilse; om enn bare med et lett nikk, hvis det er ukjente; på alle en møter etter veien.
3. En kjenner ikke til det.
4. „Güdag,“ å takk för sist! Så ble det gjerne en liten prat om „været“! Helsetilstanden på begge sier var, og er endda, et almindelig samtaleemne ved slike høve
5. En tror neppe det var vanlig å ta av seg hatt eller lue når det var bygdefolk som møttes etter veien. Noe annet var det hvis en møttes i „lag“ eller på Kirkebakken. Da er her endda skikk at hilsinga foregår i mere høytidelige former; en „neva-helser“ som det blir uttrykt.
Det fortelles nok at møtte en „storfolk,“ prest füt eller andre øvrighetspersoner som kom kjørende gikk en gjerne godt av veien å tok av seg hatt eller lue.
6. En kjenner ikke til det.
7. Ja. Ved høytidelige anledninger måtte alle, både kvinnfolk og karer, „helse pent.“ (Kfr. sp.m. 5. p. 17. 2.)
8. Se foregående spørsmål med svar. En tok det neppe

Emne no. 36, forts. sp. mål 8.

så nøye med hilsinga på de allermindeste.

9. Ja. Bli'r endda brukt blandt gode venner.

10. Ja, Kvinnfolka kneppte gjerne benda og sa
„fesü namn.“

11. Stenste å gik godt út av veien. Dar det likferd
synte en samkjennsle ved å blotte hodet.

12. Nei.

13. Det var ettersom dagen led.

14. Ja. En svarer gjerne med „rett“ helsing som høver
med tia på dagen.

15. Nei

16. „Mårn“ eller „gūmårn“ er desverre stort sett
godtatt som en vanlig hilsen hele dagen -

17. Ja; iallfall „signe måten“.

18. ? og spørsmål 19. Ja.

20. Ba om å „få tala ved N. N. på tomannshand“.

21. Det blir brukt mere nå enn før.

22. „Versågo“ eller „Kom inn“.

23. Ja.

43. „Ei go' jül, å eit godt nytt år!“

„Tillykke med güten/gjenta da!“

eller bare „tillykke“ eller „lykke til!“

46 og 47. Fkke mulig å få noe bestemt svar.

48. Fogen kan húske noe til det.

49. En kasta gjenne på seg og så tilsies,
vendt fra, vedkommende.

50. Uttrykket „Di“ ble før, og tildels endda,
brukt overfor „høyerestående“ personer i
bygda - presten lensmannen og ganske
sikkert, skolelæreren.

51. Før ble gjerne brukt uttrykket „han får“,
overfor presten.